

UZASADNIENIE

B. P. oskarżył Ł. K. (1) o to, że: w celu poniżenia go w oczach opinii publicznej oraz narażenia na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego przez niego stanowiska w dniu 28 lutego 2017 r. w C. pomówił go w toczącym się przed Sądem Okręgowym w Częstochowie Wydział I Cywilny postępowaniu prowadzonym w trybie wyborczym o to, że informuje (...), że jego pełnomocnik czy pełnomocnicy „załatwili” mu wygraną w toczącej się sprawie oraz, że swoim zachowaniem mógł wpłynąć na niezawisły Sąd, to jest o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2017 r. Wójt Gminy P. B. P. złożył w Sądzie Okręgowym w Częstochowie wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym dotyczący między innymi zakazania Ł. K. (1) i innym inicjatorom referendum dotyczącego odwołania wójta, rozpowszechniania nieprawdziwych informacji dotyczących wójta, orzeczenia przepadku materiałów wyborczych oraz nakazania im zapłaty 10 000 złotych na rzecz wskazanej fundacji (wniosek – k. 19)

Termin rozpoznania wniosku wyznaczono na 28 lutego 2017 r. (protokół rozprawy – k. 28)

W toku rozprawy Ł. K. (1) złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego referenta SSO Lidii Dudek oraz innych sędziów orzekających w Wydziale I Cywilnym Sądu Okręgowego w Częstochowie wskazując, że posiada od C. M. informacje z których wynika, że B. P. informuje (...), że jego pełnomocnik lub pełnomocnicy załatwili mu wygraną w postępowaniu (wniosek – k. 27)

Wniosek o wyłączenie sędziego został oddalony 1 marca 2017 r. (k. 72)

28 czerwca 2017 r. umorzono postępowanie o wydanie orzeczenia w trybie art. 35 ustawy o referendum lokalnym (k. 74)

Oskarżony w toku rozprawy nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że wniosek o wyłączenie sędziego złożył po uzyskaniu informacji od C. M., który sygnalizował mu, że może zachodzić wątpliwość co do bezstronności sądu. Także inne osoby w toku kampanii referendalnej informowały go o tym. Z uwagi na upływ czasu nie pamięta czy w rozmowie z C. M. dostał od niego informacje na czym miałyby polegać załatwienie wygranej przez wójta (k. 80v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w których ten wskazał, że informacje o możliwości braku bezstronności sądu otrzymał od C. M.. Osoba ta przesłuchana w toku rozprawy w charakterze świadka potwierdziła, że miała wątpliwości dotyczące bezstronności przy rozpoznawaniu sprawy wyborczej sędziego referenta oraz innych sędziów z Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Częstochowie. Świadek opisał dlaczego takie wątpliwości się u niego pojawiły oraz potwierdził, że o swoich wątpliwościach poinformował oskarżonego. Zeznania C. M. uznano za czysto sprawozdawcze. Zdaniem Sądu jego oświadczenia zaprezentowane w toku rozprawy odpowiadają jego poglądom i ocenom dotyczącym wymiaru sprawiedliwości. Ich faktyczna zasadność nie wpływa na ocenę jego wiarygodności. Jest to bowiem sfera ocen świadka.

Przeciwnie stanowisko w sprawie zaprezentował oskarżyciel wskazując, że w jego przekonaniu wniosek o wyłączenie sędziego miał na celu poniżenie go w oczach opinii publicznej i narażenie na utratę zaufania potrzebnego do piastowania stanowiska wójta.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowody nie pozwala na potwierdzenie zarzutów oskarżyciela.

Na podstawie art. 212 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten kto pomawia inną osobę o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić ją na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska. Przedmiotem ochrony jest tu zatem cześć człowieka.

Pomówienie może nastąpić przez podanie pewnych informacji, choćby w postaci podejrzenia lub powtarzania pogłoski czy to umyślnie przez pomawiającego zmyślonej czy też rzeczywiście krążącej. Nie jest konieczne aby sam pomawiający był źródłem zniesławiających wiadomości.

Powyższe należy odnieść do realiów przedmiotowej sprawy. Oskarżony w swoim wniosku powołał się niewątpliwie na pogłoski o jakich poinformował go między innymi C. M.. Co jednak istotne uczynił to w ramach postępowania sądowego, którego był jedną ze stron. Jak zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie ***nie stanowi zniesławienia zarzut podniesiony podczas procesu sądowego pod warunkiem, że działanie sprawcy zmierza do obrony własnego interesu w sprawie a sam zarzut jest podniesiony we właściwej formie i nie jest ukierunkowany wyłącznie na poniżenie osoby do której został adresowany*** (wyrok Sądu Najwyższego z 26 maja 2015 r., V KK 329/14, Prok. i Pr. 2015, nr. 7-8, poz.3)

Zdaniem Sądu wniosek o wyłączenie sędziego objęty zarzutem oskarżyciela zmierzał do obrony praw oskarżonego jako strony postępowania w trybie wyborczym.

Oskarżony złożył wniosek znajdujący oparcie w art. 49 k.p.c.

Zgodnie z nim sąd wyłącza sędziego na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

W swoim wniosku Ł. K. wskazał przyczynę wyłączenia sędziego. Wskazał, że są nią wątpliwości co do bezstronności sędziów wynikające z posiadania wiedzy, że B. P. informuje o „załatwieniu” wygranej w zainicjowanej przez siebie sprawie.

Powstaje pytanie czy taka przyczyna jako uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziów jest akceptowalna. Zdaniem Sądu tak choć jest to refleksja niezwykle gorzka. Jednakże w czasach gdy premier, Minister Sprawiedliwości a także inni członkowie rządu wielokrotnie, publicznie, w świetle kamer informują o toczącej wymiar sprawiedliwości korupcji, nepotyzmie czy „orzekaniu na telefon”, w czasach gdy sędziowie są przez rządzących określani mianem „najwyższej kasty” i sytuowani w roli przeciwnika tzw. dobrej zmiany, w czasach gdy za publiczne pieniądze prowadzona jest ogólnopolska kampania bilbordowa informująca o jednostkowych przypadkach przestępstw popełnianych przez sędziów i odnosząca je do całości działania tej grupy zawodowej, w czasach gdy w programach telewizyjnych emitowanych w tzw. prime timie wskazuje się na uchybienia sędziów bez głębszej analizy realiów podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia nie może budzić zdziwienia fakt, że zwykły obywatel jest przekonany o tym, że w sądzie można sprawę „załatwić”. Jest to refleksja smutna lecz niestety odzwierciedlająca aktualną ocenę wymiaru sprawiedliwości prezentowaną przez dużą część społeczeństwa. Taki też obraz sądownictwa prezentował C. M. w toku rozprawy. To on był źródłem informacji, które skłoniły oskarżonego do złożenia wniosku o wyłączenie sędziego. Trudno dziwić się oskarżonemu, że i on nabrał podejrzeń związanych z przekazanymi informacjami.

Ł. K. (1) w swoim wniosku nie ograniczył się do postawienia określonej tezy lecz także wprost powołał się na osobowe źródło uzyskania tej informacji. C. M. potwierdził, że faktycznie przekazał oskarżonemu informacje, które legły u podstaw sformułowania wniosku. Powyższe też ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jak wskazał oskarżony w toku wyjaśnień informacji objętych wnioskiem o wyłączenie sędziów nie rozpowszechniał w inny sposób, co w toku postępowania nie zostało zakwestionowane. Trudno zatem przyjąć, że wniosek zmierzał do poniżenia oskarżyciela w oczach opinii publicznej skoro stał się on elementem akt sądowych do których dostęp miało wąskie grono osób.

Oskarżyciel wskazywał, że celem wniosku było także odroczenie rozprawy zaplanowanej w dniu 28 lutego 2017 r. W jego przekonaniu był to element strategii przeciwnej strony postępowania. Sąd nie wyklucza takiej możliwości. Wskazać jednak trzeba, że zebrany w sprawie materiał dowody nie pozwala na jednoznaczne potwierdzenie tej tezy. Jawi się ona zatem obecnie jako subiektywna ocena drugiej strony postępowania. Po drugie nawet gdyby taki cel przyświecał oskarżonemu to nie stanowi to o realizacji znamion czynu zabronionego z art. 212 § 1 k.k. albowiem nie

przekłada się wprost na zamiar sprawcy jakim ma być tutaj wyłącznie poniżenie osoby wobec które sformułowano zarzut. Nie ustalono aby w przedmiotowej sprawie Ł. K. (1) przyświecał właśnie taki zamiar.

Z uwagi na powyższe oskarżony Ł. K. (1) został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu

Na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt. 2 k.p.k. stosownie do wyniku postępowania Sąd zasądził od oskarżyciela prywatnego B. P. na rzecz oskarżonego Ł. K. (1) kwotę 1260 złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy

Na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. zasądzono od oskarżyciela prywatnego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Z/ Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi oskarżyciela prywatnego